

De Derauteur

**clubblad van
Toerclub Wageningen**

Wel zo prettig, alles inclusief

uw
keuken
speciaal
zaak

Kom langs
of vraag ons
inspiratieboek
aan!

Uw nieuwe keuken moet garant staan voor een lange periode van kook-en woonplezier. Wij denken graag na over elk aspect en elk detail van uw nieuwe keuken.

Over ons prijskaartje kunnen we kort zijn: wij vragen direct een eerlijke all-in prijs. Zonder vervelende verrassingen achteraf.

Plantsoen 5
6701 AS Wageningen
0317 - 42 36 74

Kijk voor de openingstijden
op onze website:
www.vdzandtkeukens.nl

www.vdzandtkeukens.nl

De Derajeur

Clubblad van TCW

43e jaargang nr. 3 oktober 2019

Toerclub Wageningen '79

opgericht 1-9-1979, aangesloten bij de NFTU

Clubhuis: Nudepark 81, 6702 DZ Wageningen, tel. 0317 411494

Internet www.tcw79.nl

Bankrekeningnr. NL31RABO0397044941

Ledenadministratie: Michèle Grimbrère

E-mail: ledenadministratie@tcw79.nl

Redactie: Paul Nijenhuis, Niels Dignum

E-mail: derajeur@tcw79.nl

Advertenties: Vacant

Deadline volgende Derajeur: 29 november 2019

Bestuur

Voorzitter
Arnold Winkel

Secretaris/contactpersoon beheer
Liesbeth van Agt

secretariaat@tcw79.nl

Penningmeester/Verhuur clubhuis
Cisca Noy

penningmeester@tcw79.nl

Lid/clubactiviteiten
Moniek Verbeek

Lid/contact MTB/PR
Geert Geertsema

Toercommissie

Contactpersoon
Jeroen Roelofs

Leden
José Heeres (weg)

MTB
Pieter Gussenhoven

Vierdaagsecommissie

Contactpersoon
Ronald Brussen

Lid
Ben Huiskamp
Menno Bartlema

Beheer

Contactpersoon/coördinator
Fred Metselaar

Inkoop
Cees van Nieuwenhuijsen

Activiteitencommissie

Contactpersoon
Menno Bartlema

Lid
Berrie Ruijling
Wim Overdijkink
Cees van Nieuwenhuijsen

Kledingcommissie

Contactpersonen
Gerard Wesselkamp

Bert Wijnen

Ereleden en leden van verdienste

erelid: Jan Hontelez
lid van verdienste: Teus Hovestad,
Piet Woldendorp

Inhoud

Van de redactie	5
Man met de hamer	7
Fietsen bij TCW, Ledenadministratie	8
Uitnodiging ALV 19 november 2019	9
Jaarverslag TCW	9
Financieel jaarverslag, Activiteitencommissie, Beheer, Deraieur	11
JJC & HVEW commissie, Kledingcommissie, Lustrumtochtcommissie, Vierdaagse commissie	12
Bierproefavond, Sluittingstocht, Grote schoonmaak, Activiteitenkalender	13
Véломédiane Claude Criquiélon	15
MTB weekend Limburg, Houd je telefoon in je zak	17
De verjaardagsvisite bij Fausto Coppi	18
Genieten in Piémonte	19
Foto met of zonder fietser of fiets	22
Gezocht kapitein voor de B-groep	25
Herinnering aan de Lustrumtocht(en)	25
Oproep korte rondes	28

Van de Redactie

'Wat gebeurt er allemaal?' moet u gedacht hebben toen de nieuwe Derajeur op de deurmat viel. Het is dan wel weer even geleden, maar deze keer heb je ook wat. Ik heb zelden zoveel kopij aangeleverd gezien als deze keer. (Bedankt allemaal!) Al zal de aankondiging van de ALV en de bijbehorende technische verslagen daar ook debet aan zijn.

Maar dat is niet het enige. Er is deze keer zoveel aangeleverd dat er niet eens meer ruimte is voor een 'Opgepikt' van mijn hand. Heel erg vind ik dat ook weer niet, want zoveel heb ik nu ook weer niet opgepikt. En steeds maar weer nieuwe feiten verzinnen, dat gaat mij ook weer iets te ver. Soms moet het ook eens waar zijn wat ik opschrijf.

Ik wil wel één specifiek evenement van de laatste tijd uitpikken. Arnold refereert er in zijn laatste 'Hamer' al naar: de lustrumbarbecue van 31 augustus jl. Ik vond dat om een aantal redenen een bijzonder festijn. Allereerst vanwege het aantal deelnemers. Meer dan 100 mensen hadden zich verzameld op het pleintje voor het clubhuis en erin. Dat is een aantal dat vroeger alleen maar gehaald werd bij het vertrek van de tochten op zaterdagochtend.

Het zal ongetwijfeld aan mijn clubbezoek liggen, maar ik had het idee dat de helft van het aantal mensen voor mij onbekend was. Ook dat was vroeger wel eens anders. Misschien lag het ook wel aan het feit dat familie van leden ook uitgenodigd waren en dat die vrij massaal waren uitgelopen om een bezoek te brengen aan dit grootse evenement. Ik vond het mooi om te zien dat de club blijkbaar nog steeds evolueert, groeit, bloeit etc. Van de andere kant was het dan weer zeer opvallend een lid aan te treffen die al heel lang in Zuid-Holland woont en de moeite had genomen om weer eens naar Wageningen af te reizen.

Voor het bereiden van de, voorname-lijk, vleesgerechten blijkt de club zeer capabele mensen 'in dienst' te hebben die je zonder overdrijving bbq-kok mag noemen. Een van hen bleek zelfs over specialistische bbq-kokskleding te beschikken.

Het meest memorabel vond ik het onvermijdelijke opruimen en afwassen. Ik heb zelden zo'n goed lopend afwasproces gezien als die zaterdag. Hoe het mogelijk is, snap ik nog steeds niet, maar in het normaal gesproken veel te kleine keukentje stonden wel tien mensen het gebruikte servies en bestek af te wassen en te drogen en dat ging met een efficiëntie die je nog maar zelden ziet. Denk ik... En ook de sfeer waarin dat verliep verdient bewondering. Een voor mij onbekende man maakte het wel heel efficiënt door tijdens het afdrogen nog even een telefoongesprek te voeren, met ouderwets telefoonklemmen tussen kin en oor. Wat een vakman!

Nou, wat is die kopij dan allemaal deze keer...

Als eerste is er de uitnodiging tot de ALV op 19 november. Dit is een belangrijke dag en ik denk dat ik namens het bestuur iedereen mag oproepen om te verschijnen op die dag. Al is het maar dat we een nieuwe/oude voorzitter mogen verwelkomen/aanwijzen/kiezen.

De uitnodiging is ook deze keer geardeerd met technische verslagen van de verschillende commissies die de club rijk is. Normaal gesproken is dit wat taaie kost om door te werken, maar het heeft er deze keer alle schijn van dat alle commissieleden hun uiterste best hebben gedaan om de verschillende verslagen zo kort mogelijk te houden, of anders zo leesbaar mogelijk.

En dan nog wat aankondigingen. Misschien wel nog belangrijker dan de aankondiging tot vergaderen, is

de aankondiging tot bierproeven. Ook komt er een sluitingstocht naar De Hoge Veluwe en gaan we lekker het gebouw schoonmaken op 28 oktober.

Er zijn ook weer leden gaan fietsen ergens in de wereld. Zo hebben Gerwin en vrienden de Waalse Ardennen onveilig gemaakt, is de verjaardag van Fausto Coppi bezocht door Arnold en Sandra, zijn de mountainbikers op pad geweest in Zuid-Limburg en heeft Menno zitten genieten in Italië.

Mij lijkt het parcours iets te zwaar om werkelijk van te genieten, maar vooruit dan maar.

Als je jezelf wel of niet op de foto wil zetten tijdens al die vermoeienissen, dan moet je maar eens lezen hoe Toon dat allemaal voor elkaar krijgt.

Dan zijn er nog twee lange artikelen van de hand van Ben, die zijn herinneringen aan de verschillende lustrumtochten ophaalt. Ik heb ze nog niet gelezen, maar dat ga ik na de aankondigde grote klap op de deurmat zeker doen. Ik ben benieuwd.

De oproep van Jeroen is er eentje naar mijn hart. Hij vraagt zich openlijk af of er binnen TCW mensen bestaan die genoeg nemen met het fietsen van tochten met een lengte tot 100 km. Ik vind dat heel moedig van Jeroen... Daar komt hij nog wel achter. Of zijn er inmiddels zoveel zaken veranderd bij TCW, dat zelfs routeverkortingen aan de orde mag komen? Voor mij is het inmiddels te laat...

Oh ja, er is ook nog een andere oproep. De B-groep dreigt zonder wegwakekapitein te komen zitten! Dat is natuurlijk niet best, en Freek probeert dat te voorkomen.

Veel leesplezier!

Namens de redactie,
Niels Dignum

WOUDENBERG

• *Dranken* •

Junusstraat 57 - 6701 AX - Wageningen - 0317 412301

info@woudenbergdranken.nl www.woudenbergdranken.nl

**"Bij van de Wetering tweewielers al
90 jaar de beste service!"**

90

van de Wetering
tweewielers

WWW.VANDEWETERINGFIETSEN.NL

Man met de hamer

Daar is-ie dan, de Man met de hamer waarvan je wist dat die ooit zou komen. Zes jaar geleden rolde de eerste aflevering van de pers, nu zijn we alweer toe aan de laatste. Mijn tijd als veurzitter van de club zit er bijna op. Op het moment dat ik dit tik, ben ik nog 42 dagen in functie. Dat klinkt overigens al een stuk minder kort dan als het eigenlijk voelt. Gisteren hebben we de laatste reguliere bestuursvergadering gehad. Maar ook daar was al veel aandacht voor de ALV van 19 november. Kort voor die dag zetten we nog een keer de puntjes op de i en dan is het voorbij. Tijdens de ALV draag ik de hamer met alle vertrouwen over aan Peter Stokvisch. Als jullie zijn aantreden tenminste goedkeuren, want de ledenvergadering heeft het laatste woord. Wat het bestuur betreft is er echter geen enkele reden om Peter niet te kiezen. Hij kent natuurlijk het klappen van de zweep en weet hoe de hamer aanvoelt in de hand. Gisteren was hij voor het eerst in twaalf jaar weer aanwezig bij een bestuursvergadering. Om het nog bijzonderder te maken, was het nog bij hem thuis ook. Het klonk wat vreemd in de oren om hem in zijn eigen huis welkom te heten.

Ik ga hier nu geen uitgebreide terugblik over zes jaar neerschrijven. Jullie hebben zelf wel kunnen zien wat er allemaal is gebeurd. Wat ik wel wil zeggen, is dat ik het veurzitterschap van onze roemruchte club in zijn algemeenheid altijd leuk heb gevonden. Natuurlijk zijn er ook minder leuke dingen die voorbijkomen. Dat hoort erbij. Denk alleen al aan de begrafenissen die we de afgelopen

jaren hebben moeten meemaken. Wat me al die keren steeds opviel, is dat er altijd veel TCW'ers aanwezig waren om de overledene te gedenken en zijn nabestaanden een hart onder de riem te steken. Opvallend is wel dat ik tijdens mijn bewind meer rouwboeketten heb gekocht dan babykleertjes. Het goede nieuws is echter dat er steeds meer jongere leden komen. Al is dat natuurlijk een relatief begrip.

Ik heb de eerste Man met de hamer nog eens teruggelezen. Wie wil weten of ik al mijn beloften ben nagekomen, moet maar eens hetzelfde doen. En dan hoor ik wel wat daar van is terechtgekomen. Mij viel op dat ik toen aankondigde de komende winter flink te gaan trainen, omdat de lustrumtocht er aan zat te komen. Acht dagen achter elkaar fietsen, zou ik dat wel volhouden. Inmiddels zijn we alweer twee lustrumtochten verder en weet ik dat het heel goed mogelijk is om zoveel dagen achter elkaar te fietsen. Dat kan iedereen, zou ik bijna zeggen. Je hoeft tijdens zo'n tocht ook weinig anders te doen.... Het waren twee hoogtepunten om mee te mogen maken.

Maar er waren nog veel meer hoogtepunten. En nu blijf ik gewoon bij de recente geschiedenis. Ik vond de lustrumbarbecue een geweldig hoogtepunt. Meer dan honderd aanwezigen. Zoveel mensen hebben we nog nooit op een activiteit gehad. Het was fantastisch georganiseerd en buitengewoon gezellig. Iedereen die heeft meegeholpen nogmaals hartelijk dank namens iedereen. En dan hebben we ook onze sportieve hoogtepunten. Persoonlijk denk ik dan aan de prachtige fietstochten die ik met Sandra maakte in Italië en de daaropvolgende Mergelheuvelland Tweedaagse, die ook het toneel was van de lustrumactiviteit van onze mountainbikers. En ik ontkom niet aan ons heroïsch Rondje IJsselmeer naar Zeeland. Immers, de Afsluitdijk is afgesloten en je moet toch wat. Tot vanochtend dacht ik dat de natte, winderige

en koudste 6 oktober ooit me het langst zou bijblijven. Sinds een bezoekje aan de huisarts weet ik echter dat me in elk geval nog iets zal bijblijven. Ik heb in bed gelegen met wat schurftmijten. Kan ik niemand aanraden. Het was alsof ik vannacht in een nest eikenprocessierupsen lag. Hopelijk is dat over op het moment dat deze Derajeur op de mat ploft.

Als club zijn we natuurlijk hartstikke trots op de wereldtitel die Annemiek onlangs pakte bij de wegwedstrijd in Yorkshire. We studeren nog op een passend eerbetoon. Ik heb er niets aan bijgedragen, maar om als voorzitter drie keer een wereldkampioen te mogen feliciteren, vind ik best bijzonder. Maar ik hoop dat Peter volgend jaar de mooiste felicitatie mag geven: olympisch kampioen. Wat zou dat mooi zijn...

Terwijl ik dit tik, voel ik toch onbedoeld iets van nostalgie of hoe je het ook moet noemen opkomen. Had ik niet verwacht, maar het zij zo. Rest mij nog één ding: mijn medebestuurleden bedanken. Zonder jullie had ik er weinig van gebakken.... Dank voor al jullie inzet. En dat geldt natuurlijk ook voor alle vrijwilligers die de club draaiende houden. Ga zo door. En wie nog niets doet voor de club, aarzel niet en vraag wat je kunt bijdragen om de boel draaiend te houden. We moeten het samen doen. En dat blijft lukken....

Arnold

Fietsen bij TCW (op de weg en de MTB)

Weggroepen op zaterdag van maart t/m oktober, vertrek 9.00 uur

Groep	Gemiddelde	Afstand	Wegkapitein
A	32-36 km/uur	150	Roel van den Meiracker
B	30-32 km/uur	150	Freek van Tongeren
C	28-30 km/uur	130	Herman van Dreven (a.i.)
D	26-28 km/uur	120	René Steegh
E	23-25 km/uur	120	René Kusters
F	22-24 km/uur	100	Hans Groeneveld

Weggroepen op dinsdag vanaf het ingaan van de zomertijd t/m september, vertrek in april en september: 18.30 uur, mei t/m augustus 19.00 uur.

Groep	Gemiddelde	Wegkapiteins
A	35-40 km/uur	Jocco Dekker, Menno Bartlema
B	30-32 km/uur	Robert van Ginkel, Freek van Tongeren
C	28-30 km/uur	René Steegh

Weggroepen op zaterdag van november t/m februari, vertrek 10.00 uur

Het grootste deel van de wegfietzers gaat in de winter met de MTB of crossfiets het bos in. Maar er blijven leden op de weg actief. Groepsindeling is afhankelijk van de aanwezigen.

MTB-groepen (jaarrond), vertrek 9.00 uur

Groep	Gemiddelde	Afstand	Boskapitein
A	22-24 km/uur	75	André Brand
B	20-22 km/uur	60	Jeroen Roelofs
C	16-18 km/uur	40	Remond Meurs

Ledenadministratie: mutaties vanaf 1 juni 2019

Weer een flink aantal nieuwe leden maar tegelijkertijd is, omdat de contributie voor het nieuwe verenigingsjaar wordt geïnd, het lijstje opzeggingen wat langer dan normaal.

Nieuwe leden

Bregje van der Bolt
Nina Bos
Hein Dijkstra
Sander Duyvestijn
Jaap Elsinga
Rudolf ten Hoedt
Nicole van der Horst
Gijs van der Logt
Ronald Kaat
Ton Kol
Nico de Koning
Meindert Pelser
Lars Strolenberg
Hans Wijnen
Ulrik Yntema

Verhuisd

Reinoud Bouwer
Jeroen Ebskamp
Hans van Holland
Stef Hubers
Sam Molenaar
Danny Schoch en Nicole van der Horst

Opzeggingen per 31 augustus

Henk van Aggelen
Gerard Boudestein
Max Buschmann
Jaap van Deest
Peter van der Gaag
Ton de Haan
Richard den Hartigh
Peter Jansen
Teunis de Kruiff
Cindy Lefers
Auke Nutma
Kathrin Poser
Wolf Rombouts
Francis Schaevers
Anne van Schaijk
Wubbe Tamminga
Petra Teunissen
Wim Togni
Jeroen Tuinier
René Voogd
Johan Wolsink

Michèle Gimbrère
Ledenadministratie

Uitnodiging ALV 19 november 2019

Het bestuur van Toerclub Wageningen nodigt alle leden, ereleden, leden van verdienste en donateurs uit voor de algemene ledenvergadering op dinsdag 19 november 2019, aanvang 20.00 uur in het clubhuis.

Alle relevante stukken zijn in te zien op de website in het besloten ledengedeelte.

Agenda:

Agenda

1. Opening
2. Mededelingen
3. Vaststelling van het verslag van de Algemene Ledenvergadering van 20 november 2018*
4. Jaarverslag**
5. Jaarrekening
6. Verslag kascommissie en benoeming kascommissie 2019
7. Beleid
8. Decharge van bestuur voor beleid en beheer
9. Begroting
10. Samenstelling bestuur***
11. Rondvraag
12. Sluiting

* Het verslag is gepubliceerd in de Derajeur van december 2018 en op www.tcw79.nl.

** Het jaarverslag is gepubliceerd in de Derajeur van oktober 2019.

*** Arnold Winkel is aftredend en niet herkiesbaar. Liesbeth van Agt is aftredend en herkiesbaar. Geert Geertsema is in de loop van 2019 in functie getreden en moet nog officieel worden benoemd.

Liesbeth van Agt, secretaris
secretariaat@tcw79.nl

Jaarverslag Toerclub Wageningen

2019 was voor TCW een lustrumjaar: het was 40 jaar geleden dat we werden opgericht. Dat moest worden gevierd en dat deden we door een mooie tocht te organiseren: net als bij het 25-jarig bestaan naar de Alpe d'Huez. Het werd een mooie tocht met 64 deelnemers. Ook de lustrumbarbecue die op 31 augustus (op de valreep van het verenigingsjaar) werd gehouden was een groot succes. Ruim honderd mensen - leden plus aanhang - kwamen erop af. Deze lustrumactiviteiten werden georganiseerd door respectievelijk de lustrumtochtcommissie en de activiteitencommissie. De club kan blij zijn met dergelijke actieve commissies die de vereniging draaiend houden. Dat geldt ook voor de schoonmaakploeg, barcommissie, kledingcommissie, toercommissie, JJC/HvW-commissie, vierdaagsecommissie en het beheer: zonder deze actieve vrijwilligers zou TCW niet zo'n mooie club zijn als nu. Van al deze commissie staat hieronder een verslag.

Incidenteel zijn er ook activiteiten die niet door een commissie maar door het bestuur zelf worden georganiseerd. Dit jaar waren dat bijvoorbeeld twee clinics, een

avond over fietsergonomie, een nieuwjaarsborrel en een EHBO-avond. Gelukkig konden we in de loop van het jaar een nieuw bestuurslid verwelkomen: Geert Geertsema. En zijn ook mensen die dingen doen dit niet binnen een commissie vallen. Denk bijvoorbeeld aan de ledenadministrateur die het razend druk heeft - gelukkig met het inschrijven van veel nieuwe leden! Op september hadden we 336 leden: 290 hoofdleden, 45 gezinsleden en 1 donateur.

Kortom: TCW bestaat dankzij de leden die een groot aantal, vaak niet voor iedereen zichtbare, taken op zich hebben genomen. Het bestuur bedankt iedereen die eraan heeft bijgedragen van 2018/2019 weer een prima clubjaar te maken.

Het bestuur bestond in dit jaar uit Arnold Winkel (voorzitter), Liesbeth van Agt (secretaris), Cisca Noy (penningmeester), Moniek Verbeek (lid) en Geert Geertsema (MTB).

Liesbeth van Agt, secretaris
secretariaat@tcw79.nl

SPINNINGAANBIEDING VOOR LEDEN TCW

Van 1 oktober tot 1 april onbeperkt spinnen
van € 60,⁵⁰ voor

€ 41,⁵⁰
per maand

De Plataan. Lekker bewegen, lekker leven.

Plataanlaan 1 · 6708 PT Wageningen · Tel: 0317 41 41 14 · www.sportengezondheiddeplataan.nl
info@sportengezondheiddeplataan.nl

AUTO VERSTEEG BUURMAN

Altijd dichtbij!

ONDERHOUD
alle merken
vanaf € 99,-

APK
vanaf € 19,95
all inclusief

www.versteegbuurman.com

Barneveld | Ermelo | Voorthuizen | Wageningen | Woudenberg

CITROËN

PEUGEOT

TOYOTA

SUZUKI

DAI MITSUBISHI
MOTORS

DS AUTOMOBILES

Financieel jaarverslag

De financiële stukken zullen begin november op het besloten gedeelte van de website gezet worden. In het boekjaar zijn geen hoge uitgaven voor het gebouw gedaan. De Lustrumtocht waarvoor een voorziening was getroffen is door de Lustrumcommissie goed begroot geweest. Helaas is bij terugkomst gebleken dat de AED en EHBO koffer niet mee teruggekomen zijn. Dit zorgde voor een verliespost maar dat kon binnen de begroting worden opgevangen. Het onderhoudsplan is weer aangepast en door het bestuur vastgesteld. De JJC/HvWE heeft een mooi resultaat opgeleverd ondanks de tegenvallende opkomst. 9 oktober kwam de kascontrolecommissie bij elkaar. Na hun goedkeuring kunnen de leden kennis nemen van de stukken en hun technische opmerkingen schriftelijk, liefst per mail sturen naar penningmeester@tcw79.nl. Graag voor de ALV zodat er op of voor de ALV geantwoord kan worden. Beleidsvragen zijn natuurlijk op de ALV zelf te stellen.

Cisca Noy
penningmeester@tcw79.nl

Activiteitencommissie

Het afgelopen jaar heeft de activiteitencommissie, naast een viertal kaartavonden, zich beperkt tot het organiseren van 2 culinaire evenementen: de wijnproefavond en de lustrum-BBQ.

De 4 kaartavonden zijn matig bezocht; gelukkig zien we telkens weer dezelfde mensen terugkomen maar nieuwe kaartleden komen er niet bij. Het is dat het altijd erg gezellig is en we het zelf nog leuk vinden om te doen; het kost weinig tijd om het te organiseren want anders waren we er al mee gestopt.

De wijnproefavond in november 2018 stond in het teken van de lustrumtocht naar de Alpe d'Huez. Op de proeflijst stonden 8 wijnen uit wijngebieden waar de route naar deze mythische berg in meer of mindere mate in de nabijheid langs op gaat. Het begrip 'nabijheid' bleek een rekbaar begrip; dat kwam de kwaliteit van de te proeven wijnen van onze sponsor Woudenberg zeker ten goede. De ruim 50 bezoekers hebben genoten van de wijnen met bijpassende hapjes.

Op 31 augustus hebben we voor 110 bezoekers de lustrum-BBQ georganiseerd. Het fraaie weer, de grote belangstelling, de smakelijke producten van slagerij Elings en de tomeloze inzet van onze barploeg, de fritesbakkers en de masterchefs, zorgden voor een geslaagde avond.

Wim Overdijkink, Cees van Nieuwenhuijsen, Berrie Ruijling,
Liesbeth van Agt en Menno Bartlema

Beheer

In tegenstelling tot vorig jaar, was afgelopen jaar een rustig jaar. Afgelopen jaar hebben we een paar kleinere zaken aangepakt zoals: de biertap verwijderd, een nieuwe cilinder in de voordeur geplaatst, gas gestookte boiler uitgezet en de noodverlichting laten repareren.

Afgelopen tijd verzamelen de mannen van Het Beheer bijna elke maandagmorgen. We beginnen de ochtend om ca. 9:30 uur met een kop koffie en bespreken de lopende zaken. Na afloop van dit informele overleg neemt ieder een klusje en maken we het gebouw weer gereed voor de komende week. Het gaat dan om klusjes zoals de koelkasten bijvullen, kantine aanvegen, blad blazen, tafels afnemen, vuilnisbakken legen, WC's nalopen etc..

De mannen die op maandagmorgen verzamelen zijn: Henk Scholten, Gert Kramer, Wijnand Folmer, Rien Spee, Peter van Amersfoort en Fred Metselaar. De laatstgenoemde is tevens coördinator van Het Beheer. Cees van Nieuwenhuijsen verzorgt de inkoop van de consumpties en Hans Groeneveld spoelt regelmatig de glazen. Er zijn ook mensen die op onregelmatige basis een bijdrage leveren en dat zijn Gerard Wesselkamp en Ruud Binnendijk.

Voor het schoonmaken zijn er vier groepjes die bij toerbeurt elke twee weken het clubgebouw komen schoonmaken. René Steegh maakt het schoonmaakrooster.

We mogen niet klagen over het aantal vrijwilligers binnen de club, en zolang we voldoende vrijwilligers hebben blijft het ook overzichtelijk en leuk werk. Oftewel meld je aan als vrijwilliger of geef aan dat je t.z.t. best wat wilt gaan doen.

Als schoonmaker bij René, als klusser bij Fred en als barkeeper op de zaterdag bij Liesbeth van Agt.

Namens het Beheer, Fred Metselaar

Derajeur

De Derajeur wordt verzorgd door de redactie (Paul Nijenhuis en Niels Dignum), bijgestaan door Liesbeth van Agt namens het bestuur. Het blad verschijnt vier keer per jaar in een omvang van 24 tot 28 pagina's. Een aantal trouwe adverteerders draagt eraan bij om het clubblad betaalbaar te houden, waarvoor dank! Het aantal bijdragen van clubleden lijkt de laatste jaren wat terug te lopen waardoor er in verhouding veel advertenties in het blad staan. Artikelen over behaalde prestaties of andere leuke evenementen zijn dan ook meer dan welkom!

Het drukken van het blad wordt uitbesteed aan en verzorgd door Editoo in Arnhem. Het contract met Editoo loopt nog tot de zomer van 2020. Het voornemen bestaat dan over te stappen op BladNL in Utrecht. Dit zou een groot kostenvoordeel betekenen en de opmaakfaciliteiten lijken veel beter te zijn dan bij de huidige drukker. Volgend jaar dus een nóg mooiere Derajeur!

Niels Dignum en Paul Nijenhuis

JJC & HvEW commissie

Deze 34e-editie van de Jan Janssen Classic en de 9e Hel van Ede-Wageningen werd dit jaar op 22 juni 2019 georganiseerd. De deelname aan de MTB-tocht de Hel van Ede-Wageningen was wederom volledig en in totaal waren er ca. 3500 deelnemers. Het percentage toerfietzers aan de JJC neemt dan ook af ten opzichte van de Mountainbikers. Dit betrof een bijzondere "jeuk door processierups" getinte editie, want vele fietsers hadden last van jeuk na de fietstocht. Jan Janssen was wederom aanwezig op deze mooie zonnige fietsdag. Bijzonderheden dit jaar waren de geheel bewaakte fietsstalling op de Bongerd en de zelfgebakken hamburgers op de Bongerd. Deze bewaakte fietsstalling werd bijzonder gewaardeerd, hoewel de bezetting van de bewaking nog wat wisselend was. Het Fonds Gehandicapten Sport en de Waag mochten ook dit jaar namens de deelnemers een cheque in ontvangst nemen, welke in grote dankbaarheid werd aanvaard. Voor TCW heeft deze dag ca. €9.000 opgebracht. We danken alle deelnemers voor hun medewerking en positieve houding, de sponsors voor hun materiële en financiële ondersteuning, de vele vrijwilligers (ook van WVEde) voor hun solide en onvermoeibare inzet langs de routes, op de motoren, op de pauzeplaatsen en cateringplekken, bij de incheck, in de controlekamer, bij de massagetafels, kortom overall! Voor de interne evaluatie begin juli zijn de bijdragen van alle subciëtrekkers ontvangen, en besproken. We rekenen ook volgend jaar op jullie inzet, enthousiasme en ondersteuning! Het huidige organisatiecomité zal na de komende zomereditie in juni 2020 haar vrijwillige organisatietaken beëindigen. Ger Spikman legt nu zijn organisatietak neer. De twee overige commissieleden zijn bereid hun werkzaamheden komend jaar nog voor het laatst uit te voeren. Ook meerdere subciëtrekkers nemen dan afscheid, dus we verzoeken het aankomende bestuur van TCW zich te beraden hoe en op welke wijze de tocht daarna voort te zetten of te beëindigen.

Cisca Noy, Ger Spikman en Herman Winkels

Kledingcommissie

We hebben dit jaar een moeizame start gehad met de bestelling van de kleding. De oorzaak was dat zowel de kledingcommissie als de jubileumcommissie kleding bestelde. Het heeft even geduurd voordat men door had, wie nu wat bestelde, Belgisch en Nederlands is toch niet helemaal hetzelfde. Uiteindelijk na het invullen van hun bestelformulier ging het licht branden.

Er waren ook problemen met het bezorgen van de kleding: die is op diverse adressen geleverd, maar uiteindelijk is het allemaal goed gekomen. We hebben besloten om na een periode van zes jaar te stoppen en de stok over te dragen aan een nieuw te vormen kledingcommissie. Dit jaar doen we geen bestellingen meer we maken de

voorraad op, zodat de nieuwe commissie met een frisse start kan beginnen en geen nasleep heeft van oude voorraad. Degene die nog kleding wensen kunnen dit bij ons kenbaar maken en wij kijken wat er nog mogelijk is. Terugkijkend zijn wij zeer tevreden over de kleding en de vlotte levering hiervan.

Gerard Wesselkamp en Bert Wijnen

Lustrumtochtcommissie

Na drie jaar voorbereiden werd eind mei voor de vierde keer een lustrumtocht gereden. De bestemming was net als tijdens de eerste versie Alpe d'Huez. Over het algemeen verliep alles soepel en ook het weer was ons meestal gunstig gezind. Binnen de commissie heeft al een kleine evaluatie plaatsgevonden. Dat heeft er o.a. toe geleid we voor 2024 denken aan een traject met wat minder hoogtemeters op de basisroutes. Dat zou prima kunnen met de Mont Ventoux als bestemming, net als in 2009. Wij voelen er als commissie wel voor om dat weer te organiseren. Sandra zal wat meer op de achtergrond actief zijn met het bijhouden van de website. Arnold Winkel neemt haar plek in de commissie in. We laten over anderhalf jaar weer van ons horen, maar heb je tips of suggesties spreek ons dan gerust voor die tijd aan.

Liesbeth van Agt, Menno Bartlema, Sandra van Zanten en Roel van den Meiracker

Vierdaagsecommissie

De vierdaagse commissie heeft een makkelijk jaar achter de rug. Doordat het een lustrumjaar was is er geen "officiële" vierdaagse georganiseerd.

Hans Groeneveld en Ben Huiskamp hebben voor de thuisblijvers een vierdaagse georganiseerd naar Venray in Noord-Limburg. Deze vierdaagse is traditioneel in het Hemelvaartweekend gehouden. Ondanks dat vele leden met de lustrumtocht onderweg waren naar Alpe d'Huez waren er toch nog 17 deelnemers bij deze extra editie. De routes waren als een soort klaverblad uitgezet rond Venray en voerden ook naar Duitsland.

Voor de één een zegen voor de andere een hel. Een aantal routes bevatte nogal wat gravelpaden.

Ondanks dit ongemak kon iedereen terugkijken op een geslaagde vierdaagse.

Het einde van 2019 nadert en dus komt de commissie weersamen voor de 2020 editie. Begin volgend jaar zullen de plannen bekend worden gemaakt en komen de inschrijffijsten weer op het publicatiebord in het clubhuis. Wij hebben er weer zin in en hopelijk de deelnemers ook.

Ben Huiskamp
Menno Bartlema
Ronald Brussen

Bierproefavond 22 november

De activiteitencommissie heeft deze zomer niet stilgezet. In diverse heisessies heeft de commissie zich gebogen over het strategisch beleidsplan t.a.v. de winteractiviteiten van TCW. En met succes! Op 22 november pakken we uit met het jaarlijks hoogtepunt van het TCW-jaar: de bier- of wijnproefavond. Dit jaar hebben we in overleg met onze trouwe sponsor Woudenberg Drankenhandel gekozen voor een bierproefavond waarbij we ons richten op een aantal succesvolle 'nieuwe' Nederlandse brouwerijen. De laatste jaren schieten de brouwerijen als paddestoelen uit de grond en ieder zichzelf respecterende plaats heeft inmiddels wel zijn eigen brouwerij. Zo kent Wageningen er minstens drie: De Wageningse Stadsbrouwerij, Onder de Linden en Rad van Wageningen; mogelijk zijn er inmiddels al meer brouwerijen maar die blijven dan nog onder de radar van de commissie. De meeste van al die nieuwe brouwerijen blijven klein en richten zich op de lokale markt, maar een aantal is inmiddels sterk gegroeid, heeft landelijke dekking en gaat zelfs al over tot export. We gaan vrijdag 22 november acht bieren proeven die afkomstig zijn van vier van dit type brouwerijen: 't IJ (Amsterdam), Texels (De Koog), Jopen (Haarlem) en de Molen (Bodegraven). In overleg met Hendrik-Jan hebben we een mooi palet van bijzondere bieren samengesteld waar we de TCW-ers graag mee laten kennismaken. Uiteraard wordt het geheel gelardeerd met lekkere hapjes van Liesbeth. Inloop vanaf 20.00 uur, proeven vanaf 20.30 uur. En gratis inkom!

De activiteitencommissie:

Cees van Nieuwenhuijsen, Liesbeth van Agt, Berrie Ruijling, Wim Overdijkink en Menno Bartlema

Sluitingstocht

Het is weer bijna zover. Het einde van het wegseizoen is in zicht. Volgens de traditie vieren we dat met de sluitingstocht. Eigenlijk is die op de laatste zaterdag van oktober, maar dit jaar is het de eerste zaterdag van november. Laten we zeggen dat we zo de sluiting van het zomerseizoen combineren met de opening van het winterseizoen. Dat betekent voor de wegfiesters dat we vertrekken op wintertijd, 10.00 uur dus. De mountainbikers mogen om 9.00 uur op pad.

Doel van de trip is deze keer Nationaal Park De Hoge

Veluwe. Vanaf een uur of 11 zijn we welkom in het nieuwe Park Paviljoen. Daar kunnen jullie twee koppen koffie of thee of glazen fris met een stuk gebak tot je nemen. Om te weten hoeveel TCW'ers er meedoen (in verband met het betalen van de entree), is afgesproken dat we het park binnenkomen via de ingang Otterlo. Hoe je het park verlaat, is om het even. Dat kan via Otterlo, maar ook via Hoenderloo of Schaarsbergen. Heb je een abonnement op het park, neem je kaart dan alsjeblieft mee. Scheelt weer wat in de kosten.

Terug in Wageningen maken we het nog even gezellig in het clubhuis. Om de stemming nog wat op te voeren, krijgt iedereen een paar consumptiebonnen.

Arnold

MTB route EDE beste nieuwe trail!

Tijdens de jaarlijkse Mountainbike Summit op 5 oktober bij Specialized in 's-Heerenberg zijn de MTB Trail Awards 2019 uitgereikt.

In de categorie "beste nieuwe MTB Trail" is de route van Ede gekozen. En daar mogen we als TCW'79 supertrots op zijn!

Dank aan alle TCW vrijwilligers (o.a. Pieter, Thijs, Remond, Iljana, Remond, Jos, Erik, Arjan, Ingrid en Yvette), die er door hun inzet voor hebben gezorgd dat we na Rhenen, Amerongen, Oosterbeek, Groesbeek en Posbank weer een prachtige MTB route rijker zijn in de regio!

De 36 kilometer lange MTB-route telt 220 hoogtemeters en is een prachtige mix geworden van snelle singletracks en klassieke bospaden.

Geert Geertsema

Grote schoonmaak 28 oktober

Ons mooie clubhuis gaan we weer een sopje geven met elkaar! Vanaf 19 uur effe de handen uit de mouwen om daarna gezellig vanaf de barkruk te genieten van het resultaat! Kom je meehelpen?

Activiteitenkalender

maandag 28 oktober	Grote najaarsschoonmaak	19.00 uur
zaterdag 2 november	Sluitingstocht wegseizoen	10.00 uur
dinsdag 19 november	Algemene Ledenvergadering	20.00 uur
vrijdag 22 november	Bierproefavond	20.30 uur
vrijdag 29 november	Deadline Derajeur nr. 4	24.00 uur
donderdag 27 december	Wageningse Bostocht (MTB)	08.00 uur

OP WEG NAAR EEN SCHONE WERELD IN 2050!

ReintenInfra heeft als een van de eerste in de branche de Sustainable Development Goals omarmd, met uiteindelijk een concrete invulling door de Rentmeester2050 en de Werkgroep2050. Tussen alle initiatieven die er zijn om duurzaamheid handen en voeten te geven, zijn de SDG's naar onze mening begrijpelijk en tastbaar te vertalen naar branche en medewerkers. Ons duurzaamheidsbeleid is gebaseerd op 6 SDG's.

De Werkgroep2050 en de Rentmeester2050 initiëren samen met de directie praktische en vaak tastbare acties. Hierdoor worden de organisatie en de branche gestimuleerd om een steentje bij te dragen.

Wij zijn ervan overtuigd iets toe te voegen en het verschil te maken. Nu en zeker in 2050. Kijk op de website **rentmeester2050.nl** om meer te weten te komen over hoe wij dat doen.

RENTMEESTER2050.nl

**SUSTAINABLE
DEVELOPMENT
GOALS**

sdgnederland.nl

Vélomédiane Claude Criquiélion

Ergens in juni ontstond bij een aantal mensen van de TCW-B groep het onzalige plan om eind augustus de Vélomédiane Claude Criquiélion te gaan fietsen. Dit is een cyclo in de Waalse Ardennen, met een afstand van 170 km en 3300 hoogtemeters en start- en finishplaats in La Roche-en-Ardenne. Nog een oproep op de B groep app gezet, met de vraag of er nog meer enthousiastelingen waren, en uiteindelijk reisden vier TCW'ers op vrijdag 30 augustus af naar België, te weten Romke Postma, Jeroen de Pagter, Johnny Vogel en Gerwin Koopmans. We hadden een aftandse houten hut afgehuurd in Rendeux om te overnachten, op ongeveer 8 km afstand van La Roche. Op zaterdagochtend fietsten we om 8 uur naar de start van de Criq in La Roche. Prachtig weer: onbewolkt en de temperatuur liep uiteindelijk op naar zo'n 30°C. Het deelnemersveld zal zo'n 2000 wielrenners groot zijn geweest; de meeste renners zagen er behoorlijk afgetraind, fit en scherp uit. Onze conclusie: een competitief publiek en nogal een verschil met andere tochten die we tot dusverre hadden gefietst. Het leek ons daarom verstandig om onze ambitie om de Criq winnend af te sluiten terstond bij te stellen. Om 9 uur klonk het startschot en al steppend bewogen we ons voorwaarts en passeerden we de start en begonnen we onze fietstocht. Weer een hoop nieuwe dingen geleerd:

- We waren met twee Friezen (Romke en Gerwin) en twee Zeeuwen (Jeroen en Johnny) en deze combinatie bleek uitstekend te werken: veel geouwehoer, hard fietsen en goede gesprekken.

- De twee Zeeuwen bleken bij nadere kennismaking afkomstig te zijn uit hetzelfde dorpje met 995 inwoners (Sint Laurens) en bleken zelfs (verre) familie te zijn. Ongevoelbaar maar waar. Waar een fietsweekend al niet goed voor is.

- De kwaliteit van de Waalse wegen is abominabel slecht. Overall renners met lekke banden langs de weg terwijl het wegdek kurkdroog was. Romke en Jeroen presteerden het zelfs om na zo'n 60 km in een afdaling in exact dezelfde put in de weg, kort na elkaar lek te rijden (stootlek). Vervolgens fietsten Jeroen, Romke en Gerwin

eendrachtig verder. Johnny Vogel was toen al gevlogen: de benjamin van de groep was verreweg het sterkst en finishte ruim een uur eerder dan de drie oudere jongeren.

- Johnny verdient, wat Romke, Jeroen en Gerwin betreft, de rookie of the year award van TCW. Hij is lid sinds afgelopen januari en fietste zoals gezegd erg sterk in de Criq. Bovendien fietste Johnny de dag tevoren nog doodleuk van Heerlen naar La Roche, een tocht van ruim 120 km. Waarom Heerlen, geen idee, maar het NS-station schijnt mooi te zijn. Enfin, we hebben hier overduidelijk te maken met een fietsverslaafde. Inmiddels heeft hij in 2019 al meer dan 10.000 km gefietst. Onze autorit viel dankzij de files ook niet echt mee, maar aan de prestatie van Johnny konden we toch niet tippen. Zijn geheim? Vijf gekookte eieren op de zondagochtend!

- Zelfs met een leeg maag-darmstelsel blijkt je de Criq te kunnen uitfietsen: Jeroen voelde zich verre van fit en beleefde in onze hut en tijdens de Criq verschillende Dumoulin-momentjes (lang leve de Dixie!), had daardoor tijdens de Criq een inzinking die duurde van ongeveer 70 km tot 120 km, maar knapte vervolgens toch weer op. Nog eens navragen hoe hij dit doet. Absoluut knap werk, zeker gezien de zware omstandigheden door het warme weer.

- Walen leggen wegen aan op onmogelijke plekken. Als wegen zo steil zijn waardoor renners zo maar omvallen tijdens het klimmen of waardoor je je aan je stuur moet vasthouden omdat je anders van je zadel afglijdt, is er iets mis met de keuze van de plek van de weg. Veel renners zien lopen op de steile hellingen of met kramp langs de kant van de weg zien staan, zeker naarmate het parcours verder vorderde. Echter, niks van dit alles voor ons vieren en zo zie je maar weer: TCW'ers geven niet snel op en maken af waar ze aan beginnen.

- In de Criq is geen meter vlak en feitelijk ben je 85 km aan het klimmen en 85 km aan het dalen, verspreid over een oneindig lijkend aantal beklimmingen en afdalingen. Menno Bartlema zou het parcours vast overoptimistisch beschrijven als zijnde licht glooiend. Echter, door al die klimmetjes schoot het niet op met de km's en was het soms lastig om de moraal hoog te houden (lees: vooral Gerwin zat te foeteren, maar ook de anderen zaten er op het laatst flink doorheen) maar zoals gezegd: TCW'ers geven niet snel op en we hebben de klus geklaard. Zelden zoveel gedronken onderweg want de hitte maakte het nog eens extra zwaar. We waren allemaal absoluut gaar na afloop. En om terug te komen op het onzalige plan; was dit werkelijk het geval? Nee, want we vonden het unaniem een geweldige ervaring en hebben de datum van de volgende Criq alvast in onze agenda's genoteerd! En het eindresultaat? Iedereen zilver. Romke was nog het dichtst bij goud omdat hij als oudste jongere van ons vieren in een hogere leeftijdscategorie valt (= meer tijd om goud te halen). Conclusie? Als we zo blijven trainen en fietsen halen we vanzelf goud in de Criq als we straks allemaal in de 60+ categorie vallen.

Mede namens de drie andere Criq-rijders

Gerwin Koopmans

Belettering - reclame - promotionele artikelen
Eindejaarsgeschenken - Kerstpakketten

Administratie- en belastingadviesburo PABa

Ton Post
Belastingadviseur
Tarthorst 1161
6708 JL Wageningen
Mob. 06-22692519

Bezoek ook aan huis

KARWEI CENTRALE

HEDO MAASSEN

Voor al uw klussen in en om het huis

Wageningen (T) 0317-621715 (M) 06 51 16 91 55 (E) h.maassen6@chello.nl

Henk Elings, keurslager

Verstand Van Lekker Vlees

Tel. 0317-412813

info@elings.keurslager.nl

Het beste voor uw ogen

optometristen O.V.N. • contactlensspecialisten A.N.V.C. • Hoogstraat 29 • Wageningen • www.bril29.nl

MTB weekend Limburg

Het derde weekend van september bracht de TCW MTB-ers ook dit jaar weer traditioneel naar Limburg voor de Mergelheuvelland tweedaagse (MH2D).

Met twaalf bikers, vele kilo's bananen en liters zonnebrand was het weer genieten in de prachtige heuvels en bossen. Vrijdag relaxt samen een rondje gepeddeld en tijdens MH2D in kleinere groepjes ieder haar eigen afstand (70-100 km) en snelheid gereden. Met uiteraard gezellig happje en drankje na afloop! Dank Roeland, Guillaume, Freek, Remco, Thijs, Sven, Jos, Geert, Kaspar, Frank, Jeroen en Monique voor weer een top weekend met elkaar!

In de wandelgangen gonst het gerucht dat ons komende MTB-weekend naar Willingen (D) gaat. En laat daar nu net van 15-17 mei 2020 het internationale Bike Festival zijn. Met zelfs een prachtige MTB marathon op het menu! Kan geen toeval zijn lijkt me...

Geert Geertsema

Voorstelling van de nieuwe MTB-track in Ede, zoals eerder genoemd in deze Derajeur.

Houd je telefoon in je zak

Ik heb het een tijdje geleden al eens in de nieuwsbrief gezet, maar voor wie dat heeft gemist of voor wie hardleers is, doe ik het hier nog een keer. Als TCW houden we ons aan de verkeersregels. We rijden niet door rood licht, niet met zijn drieën naast elkaar op het fietspad, respecteren de voorrangsregels en stoppen als er iemand een zebrapad wil oversteken. En zo zijn er nog veel meer regels die we niet aan onze laars lappen. Sinds 1 juli is er een nieuwe verkeersregel. We gebruiken geen mobiele telefoon tijdens het fietsen. Dat geldt voor heel Nederland, dus ook voor ons. Of het het nieuwe is of iets anders weet ik niet, maar ik zie op de sociale media (Strava en dergelijke) nog regelmatig foto's verschijnen waarvan ik de maker er van verdenk die al fietsend te hebben gemaakt. Ik wil jullie nogmaals dringend vragen dat niet meer te doen. Het mag niet, kan je 95 euro boete kosten en het is gewoon onveilig. Zeker in een groep. Dus: hou je telefoon onder het fietsen in je zak.

Arnold

Op verjaardagsvisite bij Fausto Coppi

Is dat niet Fausto Coppi? Ik stelde mezelf de vraag terwijl we stonden te wachten in de receptie van de camping van Garbagna, een idyllisch plaatsje in de uitlopers van de Apennijnen (grootweg tussen Genua en Turijn). Vanuit het rek met folders lachte de campionesimo me vriendelijk toe. Of hij hier uit de buurt kwam, vroeg ik de campingbaas toen hij binnen kwam. Zeker en om precies te zijn uit Castellania, een stadje dat een kilometer of 10 verder ligt. Voor de puristen onder ons, tegenwoordig heet het als eerbetoon aan haar beroemdste zoon Castellania Coppi. En een heel klein beetje als eerbetoon aan de een-na-beroemdste zoon. Dat was de jongere broer van Fausto, Serse. Die won in 1949 Parijs-Roubaix en stierf twee jaar later aan de gevolgen van een valpartij in de Ronde van de Piëmont. Tegenwoordig liggen de graven van de twee fietsende broers naast elkaar aan de buitenkant van het stadje.

Het leek ons leuk om eens een kijkje te nemen in de geboorteplaats van Fausto Coppi nu we toch in de buurt waren. Zondag 15 september was een mooie dag. Net als alle andere dagen daar overigens. Sandra (die gaat bij ons over de routes) had een mooi parcours bedacht naar Castellania en terug. Het begon direct met een klim van 3 kilometer, beginnend met 14 procent en eindigend met anderhalve kilometer à 17 procent. Intussen bekend terrein voor ons, dus daar waren we op voorbereid.

Dat waren we niet op het stuk dat vanaf de top van de helling naar Castellania ging. Een vorige keer sloegen we daar linksaf en kregen we een mooie afdaling voor de kiezen. Die afdaling kregen we nu ook, maar zelfs slecht asfalt was niet te vinden. Onze afdaling richting Castellania begon met fijn kiezel, ging over in grof kiezel en vervolgens in een compleet onbegaanbaar pad. Wandelen dus. Zelfs Coppi in zijn topjaren zou daar niet hebben kunnen fietsen. Gelukkig komt aan alle slechte paden een eind en na een uurtje lopen met de fiets aan de hand en heel af en toe een klein eindje fietsen, bereikten we een dorpje. Veel weet ik daar niet meer van, maar wel dat er

een fraaie asfaltweg begon. Heerlijk.

Net als op het onbegaanbare stuk was het er lekker rustig. We kwamen al die tijd niemand tegen. Bij nadering van Castellania was alles ineens anders. We ontwaarden honderden auto's en even later konden we bijna over de hoofden lopen. Ik zei het al, 15 september was een mooie dag. Maar wat bleek, het was ook de dag dat Fausto Coppi precies 100 jaar eerder werd geboren. En de Italianen herdenken hun helden. Dus zeker ook Fausto Coppi.

Bij de graven van de broers Coppi was een kleine markt in sportplaatjes, oude sportkranten en aanverwante artikelen. Mensen schuifelden langs de graven en wierpen een blik in een soort museumje er vlak naast. Elders hingen grote afbeeldingen van Coppi. Als klein jongetje, als winnaar van grootse etappes in grootse rondes en als jager. Er liepen mannen in historische Bianchishirts en met net zo historische Bianchifietsen. De Coppi's reden voor deze ploeg. Overigens vind ik de hemelgroene Bianchi nog steeds de mooiste fiets die er is.

Ik had de hoop eens een kijkje te nemen in het geboortehuis van Coppi, maar heb die snel laten varen. Het leek wel een bedevaartsoord. Ik heb even een stap over de drempel gezet, maar daarna de boel snel de boel gelaten. Het leek wel of iedereen daar naar binnen wilde. We hebben ons nog een tijdje verbaasd over al die drukte.

Genieten in Piëmonte

Aangezien de gastronomische component in onze fietsvakanties steeds belangrijker wordt, was de keuze om dit jaar naar de regio Piëmonte in het Noord-Westen van Italië te gaan, voor de hand liggend. Italië heeft de laatste jaren onze voorkeur boven Frankrijk, niet alleen vanwege het lekkere eten en de goede wijn, maar vooral ook omdat in ieder dorp, hoe klein ook, altijd leven is in de vorm van restaurantjes, terrasjes, een ijssalon, etc... De mensen leven veel meer buiten, de sfeer is levendiger en wielrenners staan in Italië per definitie hoog aangeschreven. Kortom, je voelt je daar meer welkom.

Maar eerst iets over Piëmonte, wat letterlijk betekent 'voet van de bergen', een terechte benaming want om de centrale Po-vlakte doemen aan alle kanten hoge bergen op. In het westen en noorden de Italiaanse Alpen, in het zuiden de Ligurische Alpen en in het zuidoosten de Apennijnen. Aan de voet van die bergen liggen mooie plaatsen als Turijn, de stad van Juventus en Fiat, Cuneo, Alba en Asti; de laatste 2 bij wijnliefhebbers niet onbekend. Voor onze fietsvakantie kiezen we als uitvalsbasis voor wat kleinere plaatsen aan de voet van de Italiaanse Alpen: Cuorné, Pinerolo, Busca en Mondovi. Alle 4 ideaal gelegen voor een gezelschap waarvan een deel graag de bergen in gaat voor lange ritten met pittig klimwerk en een ander deel zich liever beperkt tot kortere ritjes over een licht glooiend parcours, uiteraard in alle gevallen met een lichte lunch besprenkeld met regionale wijnen.

De regio wordt jaarlijks aangedaan door de Giro en daaruit had ik voor een belangrijk deel mijn inspiratie gehaald voor de routes. Daarnaast worden er een aantal interessante en pittige granfondo's (cyclo's) gereden, waarvan het parcours ook mooie uitdagingen bevat voor onze wat meer getrainde deelnemers. Kortom, genoeg voor een weekje pittig fietsplezier. Op dus naar de eerste verblijfplaats, Cuorné, zo'n 25 km ten westen van Turijn. Na een overnachting in de Elzas met de onvermijdelijke zuurkool als avondmaal, ging de reis op zaterdag 13 juli verder door Zwitserland over de Grand Saint-Bernard. Met 7 fietsers in 2 auto's, waarbij ik met Jeroen vd Bilt en Jocco met 3 fietsen in een auto zat en de andere 4 in de andere luxe wagen zaten, was de scheiding in het peloton meteen gemaakt. Zoals te verwachten, waren wij ruim als eersten in Cuorné, en hadden nog tijd om vast een stukje te fietsen. Met een kort ritje naar Ivrea traptten we de benen los. Ondertussen verkeerden de anderen in totale wanhoop omdat het hotel in Cuorné geen plaats voor ons had omdat ze 2 boekingen hadden verwisseld. Na een hoop excuses kregen we een ander hotel aangeboden op 10 km rijden; achteraf niet slecht want de kwaliteit was daar aanzienlijk beter en we ontlieden daardoor een hoop kabaal van een dorpsfeest op het plein voor het hotel.

Zou het bij de honderdste verjaardag van Jan Janssen of Joop Zoetemelk ook zo druk zijn? Vast niet. Maar het toonde weer eens aan dat Italië zijn sporthelden niet vergeet.

Natuurlijk waren er ook blijvende herinneringen. Er was een munt van 5 euro geslagen en een postzegel uitgegeven. Echte liefhebbers zijn altijd welkom om die bij mij te komen kijken. Lekker ijs hadden ze ook trouwens. Geen idee of Fausto en Serse daar ook dol op waren....

En dan moet je terug. Ik had visioenen van één lange afdaling over glas asfalt naar huis. Het bleef bij visioenen. Natuurlijk ging het een eind lekker naar beneden, maar Coppi zou natuurlijk nooit de grote wielrenner zijn geworden zoals wij hem kennen als hij niet heel veel had geklommen tijdens zijn trainingsrondjes. Dat hebben we gevoeld. Het woord slingeren kennen de plaatselijke wegenbouwers niet. Asfalteren ook niet overal. Recht omhoog over onverharde paden. Je moet er van houden. En achteraf doe ik dat.

Maar ondanks al die inspanningen waren de Limburgse heuvels een paar dagen later weer net zo lastig als altijd. Er schuilt geen Coppi in mij.

Arnold

REMOND MEURS | VLOEREN

leggen, repareren en renoveren van parketvloeren

Harnjesweg 3 | 6707 ET | Wageningen | M 06-20541978 |
info@remondmeurs.nl | www.remondmeurs.nl

Riwojo Verhuur

- **glaswerk**
- **serviesgoed**
- **stoelen & tafels**
- **partytenten**
- **evenementsartikelen**
- **buffetartikelen**
- **koel- & tapepparaat**

Nudepark 159 • 6702 DZ Wageningen • Tel: 0317 41 04 16

www.riwojo.nl • Mail: info@riwojo.nl

De volgende dag valt in het water: de hele dag regent het pijpenstelen. Dat wordt een verplaatsing in de auto naar de volgende halte: Pinerolo (albergo Regina is aan te bevelen). Vroeg aan de drank en vroeg op bed...

Dan staat dinsdag een rondrit over de Colle del Finestre (2.176m) op het programma. Via de Coletta di Cumiana (621m) en de Colle Braida (1.007m) fietsen we eerst naar de indrukwekkende en prachtig gelegen Sacra di San Michele. Aan de voet van de weg naar deze abdij komen we zowaar Peter, Jaap en andere Peter tegen; dat is een van de weinige keren dat we ze fietsend aantreffen. Daarna door naar Susa voor een wel erg lichte lunch (opgewarmde pasta uit de diepvries met een biertje erbij). En dan de Colle del Finestre op: 18,5 km klimmen met een gemiddelde van 9,2% waarvan de laatste 8 km onverhard. Een mooie uitdaging voor ons, maar zeker ook voor allerlei fietsen met zonnepanelen, op een aanhangertje of als dak boven het hoofd. Die komen soms voorbij, staan dan weer geparkeerd om op te laden, komen dan weervoorbij, etc... op de top blijkt er een hele verzameling te staan die deelnemen aan een tocht die gesponsord wordt door energiebedrijven uit Frankrijk en Italië. Zo kan het dus ook, maar wat als het bewolkt is? Na een lange afdaling wacht ons alleen nog de Colle Pra Martino (916m) waarna een steile afdaling naar Pinerolo volgt. Al met al een pittig tochtje van 160 km met ruim 3.000 hoogtemeters.

Wat volgt is een verplaatsing naar Busca, hemelsbreed hooguit 50 km meer naar het zuiden, maar via onze route toch zo'n 120 km met ruim 2.500 hoogtemeters. Met name de 9 km lange klim naar Montoso (1.248m) hakt erin; gemiddeld bijna 10% met stukken van 14%. Deze zat dit jaar ook in de Giro. Maar ook de klim naar het Santuario de Valmala (1.379m) mag er zijn. Sinds enkele jaren maakt deze deel uit van het parcours van de Granfondo Fausto Coppi vanuit Cuneo. Deze dag is vooral bijzonder dat we voor het eerst met zijn zevenen tegelijk lunchen in het centrum van Saluzzo, uiteraard ruim besprenkeld met rosé uit de Colli Saluzzesi.

Dan op donderdag weer een pittige rondrit over de Colle d'Esichie (2.370m) en de Colle di Sampeyre (2.284m); slechts 135 km maar wel met 3.300 hoogtemeters. Blijkt tot onze verrassing bij vertrek de hotelbaas zich op te werpen om mee te fietsen. Dat lijkt ons een grap dus we als we uitgegeten zijn vertrekken we zonder hem. Groot is de verbazing als hij ons na 10 km inhaalt met een goedgegemaakt 'Buongiorno'. Dat is schrikken want hij blijkt een voormalig Italiaans kampioen bij de veteranen te zijn! Ik fiets samen met hem de eerste col van 20 km op; als we boven zijn, draait hij om omdat hij bij de lunch weer aan het werk moet. Als hij later hoort dat we daarna de Colle di Sampeyre ook nog gedaan heeft, spreekt hij veel waardering uit voor onze prestatie. Later die avond laat hij aan de dan nog aanwezigen een plakboek van al zijn overwinningen zien; ik lig dan al uitgeteld op bed. Wil je ook een keer met hem fietsen? Boek dan Hotel Porta

Verstild plein in Saluzzo

Op de eerste dag, zondag 14 juli, stond gelijk een pittige etappe op de rol met de beklimming van Plan del Lupo (1.411m) en de Colle del Nivolet (2.642m). Dit komt overeen met het laatste deel van de Giro-etappe van 24-5-2019; de profs deden voorafgaand nog wat extra klimwerk, o.a. de Colle del Lys (1.311m). We beginnen met de 55 km lange klim naar de Colle del Nivolet waarvan de eerste 30 km vals plat zijn totdat in Noasca de weg plots steil oploopt. In een stuk waarbij je om een 3,5 km lange tunnel heen rijdt, zitten stroken van 15% waarna het weer een km of 6,5 milder wordt als we door Ceresole Reale komen. De laatste 11 km overwin je nog ruim 900 hoogtemeters om het nog even goed af te stucen. Normaal is dit een rustige weg door prachtige natuur, langs bergmeren, met marmotten in de bermen en schitterende uitzichten. Het nationaal park Gran Paradiso op zijn mooist. Maar niet op zondag! In de klim is het druk met fietsers, maar vooral ook met auto's want half Turijn rijdt op zondag de hete stad uit om ergens in de frisse berglucht met de familie te picknicken. Onderin de klim valt het nog wel mee, maar in Ceresole Reale, bij het daaropvolgende meer en bij het Lago Serriu op 2.200m is het die dag een gekkenhuis. Gelukkig keert in het laatste stuk de rust weer en zijn het alleen nog wat fietsers die we tegenkomen.

Boven is het 15 graden en is niets te doen. Dat betekent omdraaien en afdalen tot ver voorbij Ceresole Reale voor een lichte lunch. Die vinden we na 40 km afdalen in Locana op zo'n 600m hoogte. Een lichte lunch met de nodige versnaperingen doet altijd het beste in de fietser bovenkomen en vol goede moed gaan we daarom verder op weg naar de Pian del Lupo, een klim van 14 km gemiddeld 7,2 km. Lijkt mee te vallen, maar met 110 km in de benen zijn met name de laatste 9 km van gemiddeld 9% geen makkie. Een verzet van 34-25 als kleinste helpt ook niet mee en waar de genoten wijn de eerste 10 km nog voor wat extra energie zorgt, is die inmiddels volledig uitgewerkt. Ook hier weer veel picknickers die inmiddels in de afdaling voor het nodige gevaar zorgen. Blij als we na 155 km in Cuorné op het terras plaats nemen.

In Mondovì wacht de beloning voor het geploeter

Santa Maria in Busca!

Op vrijdag hebben we dan eindelijk een op papier makkelijker rit; een verplaatsing van 122 km en 1.900 hoogtemeters naar Mondovì. Toch blijken de Piatta Soprana (1.152m) en de Madonna de Colleto (1.304m) pittige kuitenbijters met allebei weer flinke stukken van meer dan 10%. Beide klimmen zitten in het parcours van de eerder genoemde Fausto Coppi. Een aanrader voor klimmers die van het steile werk houden. We lunchen met de nodige wijn in Boves, een plaatsje met een fraai centraal plein (dat wij pas na de lunch ontdekken).

In Mondovì ligt ons hotel (Albergo dell'Academia) in de oude bovenstad, vlakbij een fraai plein met de nodige terrassen. Dat zit dus wel goed. De zin om nog veel te fietsen is danig afgenomen, dus op zaterdag rijden we een iets ingekorte rondrit door de Valli Monregalesi over een groot deel van het parcours van de plaatselijke Granfondo. Een mooie gelegenheid om nog een keer een gezamenlijke lunch te doen op het al eerder genoemde plein in Mondovì. Jocco en ik besluiten om daarna nog een kort extra rondje te fietsen om het kilometerklassement naar onze hand te zetten en niet de hele middag op het terras te zitten. Wat zijn we weer verstandig bezig! Dat moet niet te gek worden, dus tijd om terug te reizen naar Wageningen.

Menno Bartlema

Tunnel in de klim Villard Notre Dame

Foto met of zonder fietser of fiets

Wat is de toegevoegde waarde van een fietser of een groepje fietsers op de foto. Van een laantje in de omgeving van het Deelerwoud heb ik twee foto's bijgevoegd, eentje zonder en eentje met een fietser (Inge dus) erop. De foto **zonder** fietser is (vind ik zelf) nog steeds een mooie foto van een mooie laan. Maar de foto **met** de fietser heeft toch wel wat meerwaarde. Ten eerste is de fietser een rustpunt in de foto: als je naar de foto kijkt dan blijven je ogen wat langer hangen bij de fietser. De foto zonder de fietser heeft nog wel een rustpunt, namelijk het verste punt van het laantje waar alle perspectieflijnen bij elkaar komen, maar toch blijven je ogen meer dwalen over de foto. Een rustpunt op een foto is altijd belangrijk. Dat is hier dan de fietser, bij een zonsondergang is dat vaak de ondergaande zon en bij een stadsgezicht is dat een markant gebouw, bijvoorbeeld een oude kerk.

Verder vertelt zo'n foto met een fietser of een fiets ook meer een verhaal. Zie de foto van de twee fietsen op de foto met de zonnebloemen, gemaakt tijdens een fietsvakantie in Italië. Zonder die fietsen op de foto is het nog steeds een mooie plaat, maar met de fietsen komt er ook een verhaal bij. Als je naar de foto kijkt komen er veel herinneringen terug van de hele fietstocht.

Bij de foto van de fietser die het tunneltje in fietst (tunnel in de klim naar Villard Notre Dame, de berg tegenover de klim naar Alpe d'Huez) kun je goed het verschil zien tussen de foto met de fietser en de foto zonder fietser. Houd even een vinger voor de fietser op de foto. Je hersenen zullen dan het beeld van de omgeving rond de fietser (het stuk lucht) doortrekken naar het door de vinger afgedekte deel. In jouw gedachte is het afgedekte deel dan ook lucht, oftewel, de fietser is nu weg. Zo kun je gemakkelijk het verschil zien van de foto met of zonder fietser en daarmee kun je beoordelen welke van deze twee foto's je mooier vindt.

Als een persoon herkenbaar is op de foto, dan zie ik dat ook als een foto van die persoon. Is de persoon niet herkenbaar, zoals bij de foto van de tunnelingang of als bij-

Italië zonnebloemen

Laantje met fietser

voorbeeld de persoon van achteren is gefotografeerd, dan zie ik dat meer als een foto van 'een' fietser, ofwel van een willekeurige of anonieme fietser. Beide kunnen hun waarde hebben, het is maar wat je over wilt brengen met de foto.

Probeer bij het maken van een (herkenbare) fietser ook eens wat emotie mee te nemen. Wat ervaart de fietser op de foto: Blij, het gaat goed, duimpje omhoog zoals op de foto van mijzelf en het duimpje van Annemiek, onlangs op weg naar haar wereldtitel. Andere emoties kunnen zijn: het is zwaar, de fietser is aan het afzien op de klim of in de regenbui; de modder in het gezicht bij een mtb tocht, etc.

Ja, en soms kost het maken van een goede foto wat meer tijd. Toen we een paar jaar geleden in de Rocky Mountains aan het fietsen waren passeerden we een prachtige rood gekleurde berg. Maar die berg lag net in de schaduw van een wolkje dat overdreef. Even (10 minuten!) wachten tot die wolk was weggedreven en de berg in de volle zon lag en dus de rode kleur veel beter uitkomt, en de foto is meteen veel mooier. Maar dat is wat lastiger als je, zoals wij op zaterdag, met een groep fietsen: dan laatje niet de hele groep 10 minuten staan wachten of vaak ook wel wat korter als jij voor de foto wat naar rechts en weer naar

links, wat naar voor en weer naar achteren loopt om het mooiste standpunt en perspectief voor de foto te vinden.

NB

Omdat de foto's in de derajeur soms klein of niet in kleur zijn afgedrukt heb ik voor een betere indruk de foto's ook op mijn fotowebsite gezet:

Van Derajeur 2019-01 (meebewogen foto), zie <https://myalbum.com/album/VHzKKn4fuL4w> [Klik hier, red]

Van Derajeur 2019-02 (panoramafoto), zie <https://myalbum.com/album/DvWe2RcWppQh>

Van Derajeur 2019-03 (met of zonder fietser), zie <https://myalbum.com/album/nfsZcFwy8DY9>

Voor de hele site, zie <https://myalbum.com/fietsvakanties>.

Veel fiets en fotoplezier,

Toon Loonen, met bereidwillige medewerking van Inge.

Toon met duim

Grote schoonmaak 28 oktober

Ons mooie clubhuis gaan we weer een sopje geven met elkaar! Vanaf 19 uur effe de handen uit de mouwen om daarna gezellig vanaf de barkruk te genieten van het resultaat! Kom je meehelpen?

Laantje zonder fietser

NIEUWBOUW

AANBOUW

VERBOUW

RENOVATIE

B. O U W S E R V I C E
Peters van Ton

Uw betrouwbare partner
 voor uw bouw-, verbouw- en
 renovatieplannen. Maar ook
 voor alle onderhoud- en
 reparatiewerkzaamheden.

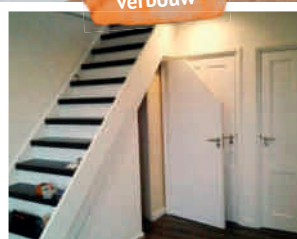
dak opbouw

renovatie dak en goot

verbouw

badkamer renovatie

B. Peters van Ton v.o.f. | Kesteren | T. (0488) 44 31 78 | M. (06) 11 05 68 32
 E. info@peters-van-ton.nl | I. www.peters-van-ton.nl

huijbers' administratiekantoor

Huijbers' Administratiekantoor is een administratiekantoor met korte lijnen, bestaande uit 9 mensen. Wij zijn gevestigd in het "Schip van Blaauw", een karakteristiek rijksmonument aan de Generaal Foulkesweg te Wageningen. Naast de gebruikelijke taken van een administratiekantoor, zoals het zorg dragen voor de complete verwerking van administraties, aangiften en loonadministraties van klanten, zijn wij gespecialiseerd in het berekenen van alimentatiedraagkracht en het verzorgen van diverse secretariaatswerkzaamheden voor verenigingen.

Wageningen

IGEZOCHT!

Enthousiaste
Wegkapitein

ALPE d'HUEZ

Heb jij ambitie voor een leuke uitdaging op sportief en leidinggevend vlak? Dan zijn we op zoek naar jou!

De B-groep is op zoek naar een nieuwe kapitein voor de dinsdagavond- en zaterdagtochten. Als jij het peloton wil aanvoeren! Dit is je kans!

Ben je benieuwd wat het inhoudt? Neem dan contact op met de huidige wegkapitein: Freek van Tongeren.

In verband met een overschot aan poepluiers in 2020 legt hij zijn functie neer en laat hij de B-groep route- en stuurloos achter

Dinsdagavond
en/of
Zaterdagochtend

Herinnering aan de Lustrumtocht(en)

In 2004 werd de eerste lustrumtocht georganiseerd onder de leiding van Menno Bartlema, Berry Ruyling, Peter Stokvisch en Maria Heida. Ook deze tocht had als eindbestemming de Alpe d'Huez. Wat niet velen weten is dat er destijds ook door enkele TCW'ers een 4daagse is georganiseerd in Drenthe onder de leiding van Zwerus van Dreven. Omdat in 2018 de inschrijving voor de inmiddels 4de lustrumtocht al snel was overtekend en ook de reservelijst aanzienlijk was, hebben Hans Groeneveld en ondergetekende het initiatief genomen om voor de overige TCW leden (thuisblijvers, geblesseerden en late afvallers) ook een lustrumactiviteit te organiseren in de vorm van een 4daagse. Gekozen werd voor een gebied dicht bij Wageningen, maar net buiten bereik van onze wekelijkse fietstochten. Standplaats werd Venray en terwijl de anderen onderweg waren naar de Alp d'Huez meldden zich op Hemelvaartsdag uiteindelijk 17 deelnemers bij Hotel De Witte Hoeve in het centrum van Venray. Na de ontvangst met koffie en vlaai ging het de eerste dag, met zwaar bewolkt weer, arm- en beenstukken en regenjasjes via onder andere Boxmeer en Mill naar Wanroy. Hier werd dezelfde pauzeplaats aangehouden als waar enkele dagen eerder TCW'ers op doorreis waren gesignaleerd. Alleen was er dit maal geen sprake van koffie met appeltaart, maar van warme chocolade, soep, salades en uitsmijters. De tocht voerde ons door de Noord Limburgse en Brabantse weidegebieden met hier en daar wat varkensstallen en bosrijke stukken. Een extra

lus mocht natuurlijk niet ontbreken en een klein groepje maakte hier gebruik van. Kort voor het einde van de 100 km route werd een korte stop ingelast voor een bezoek aan het enige Duitse oorlogskerkhof in Nederland in IJsselstein. De aanblik van de bijna 32.000 kruizen en vooral de leeftijden van de gesneuvelde militairen maakten een diepe indruk en liet eens te meer beseffen hoe zinloos een oorlog is. (Terwijl ik dit schrijf heb ik net de droppings op de Ginkelse heide met onze kleinkinderen meege maakt.) Of de deelnemers aan de lustrumtocht hier iets van gezien hebben betwijfelen we, ofschoon ze er op een steenworpafstand langs gereden zijn.

Op dag 2 kwam de zon door en de verwachtingen voor de komende dagen werden steeds beter. Besloten werd dat iedereen de lange route zou gaan rijden. Via de pont bij Vortum vertrokken we naar het noord oosten. On-

van de Wetering

tweewielers

Harnjesweg 86
6706 AV Wageningen
Telefoon 0317 - 412902
Werkplaats tel. 0317 - 453615
Fax 0317 - 421878
E-mail: info@vandeweteringfietsen.nl
Web: www.vandeweteringfietsen.nl

Hét adres voor fietsen van het merk

KOGA

MERIDA

Schoonmaakbedrijf DE WASBEER

- glazen wassen
- dakgootreiniging
- interieur van bedrijven

Vier-morgenweg 6
6721 MS Bennekom

T : (0317) 46 00 07
W: www.smbdewasbeer.nl
E : info@smbdewasbeer.nl

Deskundige bemiddeling bij verzekeringen en pensioenen

www.verzekeringsburovanderlinden.nl
Bowlespark 22a, 6701 DR Wageningen
tel. 0317 411293

O P T I V E R S U M

V E E N E N D A A L

Kerkewijk 15
3901 EA Veenendaal
Tel. (0318) 510 313
Fax. (0318) 513 649

Veenslag 14
3905 SK Veenendaal
Tel (0318) 524 260

Internet:
www.prummel-optiversum.nl

Pels Brandpreventie Voor het te laat is...

Blusdekens gevaarlijk?

Een goed blusmiddel is veiliger.
Je blijft weg van het vuur en er wordt echt geblust.

De Pymos universele spray-brandblusser is special voor vetbranden ontwikkeld, maar kan ook 'gewone' branden blussen.

Prijs nu € 29,95

Info en verkoop: info@pelsbrandpreventie.nl • 06-20411136

danks dat velen de route op de gps hadden werd er bij de pont pas opgemerkt dat Ronald de route in omgekeerde richting aan het fietsen was. De eerste bekende plaats was Siebengewald waar tijdens de lustrumtocht van 2004 op de grens met Duitsland de eerste koffiestop was. Daarna werd de route vervolgd door het Reichswald en langs Kalkar Wunderland naar Xanten. Omdat we kort voor Kalkar al hadden gepauzeerd werd kort gestopt in het centrum van Xanten, waar op de terrasjes veel fietsers en toeristen zaten te genieten van de zon. De terugweg verliep via Kevelaar. Op verzoek van onze lustrumtocht gangers werden er kaarsjes opgestoken, opdat ze de top van Alpe d'Huez ongeschonden zouden bereiken en weer gezond en wel terug zouden keren in Wageningen. Intussen lieten wij ons de alcoholvrije Erdinger Weizen goed smaken. De terugweg ging via het kleine pontje van Blitterswijck, waar we nog een probleem kenden, omdat de slagboom van de pont bij de tweede groep niet meer open wilde gaan. 's Avonds werd een wandeling door het centrum beloond met een ijsje bij de ijscoboer en werd er veel gepraat over het lustrumtocht en de organisatie erom heen. Voor onbekenden een openbaring en Gerard Schiphorst heeft zich bij deze als kandidaat aangemeld voor de verzorgingsbus tijdens de eerst volgende lustrumtocht.

Het voorstel werd gedaan om op dag 3 in twee groepen te gaan fietsen. Nadat we in zuidelijke richting IJsselstein gepasseerd waren, werd een deel van de route van de grote lustrumtocht door de Peel gereden. De kaarsrechte weg via Griendsveen naar Helenaveen leende zich uitstekend voor een ploegentijdrit voor de A groep, zo werd gedacht. Maar of dit ook zo is uitgevoerd hebben we nog niet vernomen. Via Panningen en het pontje bij Neer bereikten we onze koffieplaats aan de oevers van de Maas in Asselt, waar we onder een stralende zon konden genieten van de overheerlijke koffie en appeltaart. Bij het tweede gedeelte werd duidelijk dat deze route aan de tekentafels was uitgezet en niet was voor gefietst. De route vervolgde ging noordwaarts naar de pont bij Belfeld, maar dan wel via grotendeels onverharde wegen in het prachtige Duitse bosgebied. Net uit het bos werd de eerste lekkende band genoteerd. Rustig wachtend in het

gras iets verderop, maar wel in de schaduw (het was inmiddels ruim 30 graden geworden) wachtte Jos Cobussen af. Terwijl de anderen voorbij reden en Jos op wilde stappen bleek ook zijn band leeg te staan, zodat het nog enige tijd duurde voordat we onze weg konden vervolgen. In America wilden we bij een plaatselijk café en onder het genot van de muziek van Rowen Heze, onze, inmiddels flink toegenomen dorst, zo snel mogelijk lessen, maar dit café konden we niet meteen vinden. Wij kwamen niet verder dan een snackbar met een Vietnamese uitbater om onze dorst snel te lessen. Kort na vertrek bleek dat we te ongeduldig waren, want een goede kilometer verder op en direct aan de route, pauzeerde de ander groep wel in het bedoelde café.

Het hotel in Venray was goed verzorgd en het eten in de vorm van een buffet redelijk goed. De kwaliteit was wel duidelijk minder dan we de laatste twee jaren gewend waren. Bij het diner op het buitenterras bereikten ons de eerste berichten dat niet alle collega-fietsers de top van Alpe d'Huez hadden bereikt. Naar verluidt waren vooral de Glandon en de kleine heuveltjes daarvoor de boosdoener, dat niet iedereen boven kwam. Er werd flink meegeleefd en verschillende theorieën kwamen op tafel.

Omdat de weersverwachting voor de laatste dag hoge temperaturen (35 en meer) voorspelde, werd besloten om eerder te starten voor de afsluitende tocht naar Arcen en de Welsche hut. Er was bericht ontvangen dat TCW nu in de bus zat op weg naar huis voor de ruim 1200 km lange rit. Onze afstand was niet al te lang (70km), omdat diverse mensen de volgende dag toch weer moesten werken en de ervaring leert dat men op de 4de dag over het algemeen snel naar huis wil. Verrassingen zijn echter altijd mogelijk en zo ook nu met deze groep. Bij aankomst in het hotel werd er nog gedoucht en in een ontspannen en gemoedelijke sfeer werd er nog met allemaal samen een laatste ronde genuttigd voordat iedereen zeer voldaan huiswaarts keerde. Alle deelnemers hartelijk dank voor deze mooie 4 dagen, waarin de echte TCW-geest (gezellig samen uit en een sportieve prestatie leveren zonder gezeur).

Ben Huiskamp

Herinnering aan de Lustrumtocht(en) 2

Omdat ik me niet tijdig had aangemeld voor de lustrumtocht maar wel ver weg op de reservelijst stond, werd besloten de 4daagse mede te organiseren en zo plaats te maken voor anderen. Uiteindelijk is iedereen van de reservelijst in staat gesteld om mee te gaan en zelfs in de laatste week is een van de deelnemers aan de 4daagse overgeheveld naar de lustrumtocht. Een mooie combinatie, waarbij we ook de eigenaar van de Witte Hoeve in Venray moeten bedanken, omdat hij geen problemen maakte voor afzeggingen op et laatste moment.

Wel had ik het plan opgevat om samen met Annelien in september de eerste 5 dagen van de lustrumtocht 2019 te fietsen en op de vijfde dag boven op de Ballon d'Alsace een afslag te nemen naar mijn broer, die een km of 50 daarvandaan twee jaar geleden een oude vervallen watermolen heeft gekocht. Hij is vertrokken naar Frankrijk en heeft nu, na de renovatie een Bed en Breakfast in een schitterend fietsgebied met als uitdaging een tocht naar de top van de Planche de belle Filles, de inmiddels beruchte klim in de Vogezen uit de laatste Tour de France edities.

Omdat we niemand konden vinden die onze auto naar Frankrijk wilde rijden, moesten de plannen worden gewijzigd en besloten we de route van de eerste lustrumtocht naar de Alpe d'Huez uit 2004, terug te gaan fietsen. De 4de etappe van Vaucouleurs naar Vesoul kwam immers bijna door de achtertuin van de watermolen. Deze gedachte haalde veel herinneringen boven en vergde toch de nodige voorbereidingen en vroeg om een aantal beslissingen vooraf.

Allereerst werd besloten om niet verder dan 120 km per dag te fietsen en ten tweede zou ik een bagagekar aanschaffen welke achter de racefiets kon worden gehangen. Dit betekende ook dat er slaapplekken moesten worden gezocht liefst met een restaurant voor het diner, in een route die niet al te dik bezaaid is met veel grotere plaatsen. Dit betekende ook af en toe een kleine uitstapje van de oorspronkelijke route. Tot slot wilden we de eerste dag van de 2004 route niet rijden in verband met de nage-

dachtenis aan Henk Massier. Zo kwamen we tot de etappeplaatsen Vaucouleurs (Fr), Marville (Fr), Beresminil (Be) en Eijsden (Nld). We wilden op de laatste dag, na de eerdere hoogtemeters in de Ardennen, kijken hoe de conditie en de benen zouden zijn om óf in een ruk (vlak) naar Wageningen te rijden óf met een extra overnachting. De ervaring uit 2004 was dat de tweede dag door de Ardennen erg zwaar was geweest. (de extra lussen van destijds zouden we in ieder geval weglaten, dus geen Stockeu, geen Wanneravalle en geen extra lusje Cauberg en Gulpenerberg). De eerste 4 routes moesten vervolgens wel in het navigatiesysteem worden ondergebracht. Voor degene die de tocht niet hebben meege maakt: We hadden in 2004 nog geen beschikking over een navigatiesysteem. De door Menno op papier gezette routebeschrijving zag er voor dag 4 over circa 30 km als volgt uit:

Na Damney D150 volgen
Attigny
Martinville
Passavan la Rochere
In Demangevele bij VRW R
Na 200 M L
Steile klim slecht wegdek
In Hurecourt op splitsing L
Na Kerk R
Bij VRW D434 R
Polaincourt
.....

Dag 1 Op onze eerste dag was het vanaf de verbouwde watermolen een kleine afstand naar Polaincourt en met de GPS route en een kaart voor op het stuur reden we vervolgens terug naar Nederland. Na Passavan La Rochere ging het even fout. De Gps stuurde ons dus niet langs Attigny maar een weg circa 150 m eerder die naar bleek uitkwam in Droiteval. Hier stond een prachtige abdij, maar leek de weg te eindigen. Een tuinman vertelde ons in gebrekkig Engels dat de klim hier 14% was en we beter om konden keren. Een tweede tuinman wees ons even

later in keurig Nederlands een andere weg door een natuurgebied die ons ook in Damney bracht. Weliswaar ook met een fikse klim, maar het was geen schande om deze route te nemen. Helaas vergeten te vragen hoe hij daar kwam, maar ik denk dat het een van de paters was van de abdij die tuindienst had. We konden de route verder redelijk goed volgen om na 80 km in Attigneville langs een herkenbaar café te komen. We herkenden de plek waar Nol Gerdse voor de dorstige fietsers in 2004 achter de bar ging staan. Er was weinig veranderd. De bar was net zo klein, maar de bediening uiterst vriendelijk. Direct na het vertrek stuurde de Gps ons een steile klim op die, eenmaal boven, overging in een onverharde landweg. Dit kon niet goed zijn, maar omdat we enkele honderden meters verder de verharde D29 weer zagen en ik er weinig voor voelde met de bagagekar de afdaling in te gaan, konden zwoegen we voort. Via een glooiende weg en na een kleine 1000 hoogtemeters bereikten we met een leeglopende achterband onze eerste stop Vaucouleurs. Het hotel waar we in 2004 sliepen was er niet meer, het voormalige vakantie huis van Menno en Liesbeth bovenaan de trappen was er nog wel. Vaucouleurs maakte de indruk van verdere achteruitgang, maar was groot genoeg om een supermarkt te hebben.

Dag 2 Omdat de oorspronkelijk route beschrijving van 2004 de weg van Vaucouleurs naar Void als een erg drukke weg aangaf, werd besloten om 15 jaar later de weg langs de Maas te volgen wat weliswaar een kilometer of drie om was maar wel een prima alternatief. Tot in Vigneuille was er geen cafe of restaurant te bekennen en waren we achteraf blij dat we in Vaucouleurs bij de supermarkt wat eten voor onderweg meegenomen hadden, want een ontbijt konden we in het hotel ook niet krijgen. In Vigneulles een stevige klim naar Hattonchaateau. waarna een schitterende tocht door een bosrijke gebied. Na het passeren van de A4 reden we door de slagvelden van de eerste WO bij Verdun. Hier hadden we in 2004 een valpartij en moesten we een krom wiel van Herman Winkels tegen een boom weer recht te buigen. Het filmpje zullen we opsporen en op de site zetten. Eens te meer bleek dat je op elkaar bent aangewezen in zo'n

tocht en dat enige creativiteit nodig is om bij pech gevallen op te treden. In Damloup ontdekten we het kerkje waar ook in 2004 onze lunchbus had gestaan. Voor de foto ook hier maar even een stop ingelast, voordat we aan het laatste gedeelte begonnen via Damvillers en Jametz naar ons adres in Marville. Het vooruitzicht van de herberg met een prima restaurant deed wonderen tot onze weg kort voor Marville werd geblokkeerd door puin en rotsblokken. Het was nog maar twee kilometer en terug rijden was niet echt een optie. Daarom er overheen geklommen en de fietsen, bagage en bagagekar erover heen getild. De herberg had ook een nieuw hotel geopend met 41 uitstekende kamers en het eten en de wijn smaakten perfect. (Een prima pauze plaats voor een volgende tocht????)

Dag 3 De volgende dag moesten we de route aanpassen gelet op de blokkade en omdat het zondagmorgen was besloten we de grote weg naar Montmedy over 12 km te volgen en daar de route op te pakken. In Montmedy gingen we op zoek naar de geplande route naar de grensovergang bij Limes in België. Hier wachtte ons een lange, flinke klim van een 12% naar het kasteel. Prima om warm te worden, want het kwik was die ochtend nog niet boven de 10 graden geweest. Wederom complimenten voor Menno want de route blijft de moeite waard en het leek alsof de drukte op de Franse wegen ten opzichte van 2004 niet was toegenomen. Vergelijk dat maar eens met Nederland. Direct na de grens werden we er weer op gewezen hoe goed de wegen in België zijn, maar niet heus. Veel gaten en nog meer waarschuwingen dat ze slecht zijn verbeteren de kwaliteit van de wegen echt niet. Ze zullen er wel iets aan moeten doen en een beetje Europese subsidie zou ook voor ons fietsers geen bezwaar zijn. Het parcours werd weer heuvelachtiger met meer afdalingen wat niet bevorderlijk is als je een bagagekar achter je fiets hebt hangen. Vooral bij slechtere wegen is dit lastig. Bij een snelle reactie om uit te wijken voor een gat gaat de kar bij hogere snelheden wat slingeren en heb je het idee dat de kar gaat scharnieren. Op deze momenten miste ik toch wel de schijfremmen. Na het hotel bij Remoiville (Etappeplaats 2 in 2004) te heb-

ben gepasseerd zijn we afgeweken van de route. We kozen ervoor om door Bastogne heen te rijden en op het centrale plein te pauzeren. Het prachtige weer trok ook deze zondag erg veel bezoekers. Het laatste gedeelte van vandaag moest de rivier de Ourthe worden gepasseerd waarna een klim naar Nadrin en het iets verder gelegen Beresmil wachtte. In Beresmil was voor die avond geen restaurant, maar de Nederlandse eigenaar wist ons wat hapjes op tafel te zetten en een lekkere fles wijn, die ons goed deed slapen.

Dag 4 Vandaag zou Eijsden ons einddoel zijn, maar wel met circa 2000 hoogtemeters. Vanuit het hotel liep de weg omhoog tot Baraque Fraiture. Hier hebben we ons ontbijt gehad met omelet en spek. Daarna volgden we eenvoudig de route via Lierneux naar Stoumont door een meer bekend gebied tot in het bekende bedevaartsplaatsje Banneux, dat al vaker dienst deed als een plaats voor een koffiestop. Na de pauze volgde een mooie afdaling naar Nessonvaux, maar daar aangekomen ging het mis. We namen de verkeerde afslag en reden plots richting Pepinster. De Gps gaf aan omdraaien om weer de route te volgen, maar volgens de kaart was er ook in binnenweg om naar Soiron te komen en vandaar naar Xhendelesse. Deze eigenwijsheid hebben we geweten. Ik ben er zeker van dat, noch Menno, noch Roel deze klim kent, maar de start was 14% en na een korte daling ging hij in het tweede gedeelte over zeker 700 meter met 18% over een slecht wegdek omhoog. Het tweede deel zijn we dan ook afgestapt en hebben de fiets met kar naar

boven geduwd, al mopperend dat we gewoon eerder om hadden moeten draaien. Met de nodige moeite werd de weg naar de route terug gevonden, waarna kort voor Val Dieu bij mij mijn ketting eraf liep en muurvast zat tussen het frame en de kettingbladen. De enige oplossing was het gebruik van de kettingpons, want anders hadden we er dagen later nog gestaan. Al met al leverde het zoveel oponthoud op dat we de laatste kilometers van Warange naar Eijsden in de regen hebben moeten rijden. Deze weg nooit meer rijden, want je kunt beter een onverharde weg rijden. Vanaf de grens waren de fietspaden in Nederland ineens prachtige gladde snelwegen geworden. Het nadeel was dat het inmiddels was gaan regenen. Iets wat we twee weken lang niet hadden gezien. Waar we in Banneux nog dachten op tijd in Eijsden te zijn werd het uiteindelijk toch ruim twee uur later dan gepland.

Dag 5: De weersverwachting voor de laatste dag was bewolkt met soms wat opklaringen, maar met een matige tot krachtige noord westen wind. We lieten de gps de route naar Wageningen berekenen: 188 km maar geen hoogtemeters. Maastricht lieten we links liggen, maar wat een drukte op de fietspaden die ochtend. Via Stein en nog een stukje Belgie, Maaseik, bereikten we Weert, als pauzeplaats. Het liep best soepel en besloten werd om direct naar Wageningen door te rijden. Langs de zuid Willemsvaart werd Helmond bereikt en via Handel, Boekel en Volkel was de volgende pauze in het gemeenschapshuis van Langenboom kort voor Grave. De tegenwind begon nu toch wel haar tol te eisen. We waren blij met de koffie en de tosti's. Het laatste gedeelte via Grave en Wijchen naar de brug bij Ewijk vielen toch niet mee en tussen Zetten en Heteren merkten we dat de tank leeg begon te raken. Eenmaal thuis konden we terugzien op een afwisselende geslaagde tocht met dierbare herinneringen aan de lustrumtocht van 2004.

Bovendien beseften we eens te meer hoe bevoorrecht TCW'ers kunnen zijn die aan een lustrumtocht mee kunnen doen. De hotels zijn reeds vele, vele maanden van tevoren uitgezocht en het eten is geregeld. De routes zijn uitgezet en voorgereden. De bagage wordt vervoerd van plaats naar plaats. Er is altijd wel een mecanicien bij de

Ambachtelijk gebakken brood
Ook voor uw biologisch brood

hand om bij onverwachte pech te helpen en er is voor noodgevallen een reserveauto beschikbaar en ook een bezemwagen voor als je even niet meer kunt. Last but not least de mensen die de lunchbus rijden. Zij halen de stokbroden en andere etenswaren elke dag opnieuw om dan toch ook nog op tijd te zijn voordat de eerste hardrijders uitgehongerd aankomen. Velen van hen zouden graag ook de hele dag willen fietsen, maar offeren hun liefde voor de fiets en de uitdaging op om voor anderen te zorgen. Heren en dames van de organisatie van de 4 lustrumtochten een hele dikke pluim voor jullie geweldige werk. Ik hoop over enkele jaren de vijfde lustrumtocht ook mee te mogen maken maar dan zonder een bagagekar en zonder de extra lusjes.

Ben Huiskamp

Oproep korte rondes

Ik zou graag via het clubblad willen peilen of er behoefte bestaat onder de clubrijders (A-B-C-D) om een korter rondje te rijden in het weekend (85-100 km). Het idee van zo'n kortere rit is dat je als clublid niet altijd je gehele agenda vrij hebt om op zaterdag of zondag zoveel uur op de fiets te zitten. Het lijkt mij mooi om een nieuwe flexibele groep in het leven te roepen waarbij de samenstelling dus uit A-B-C-D kan bestaan die dan een 85-100 km rondje maken. Key-punten van zo'n groep zouden kunnen zijn:

1. Vertrek om 8.30 om zo rond 12 uur weer terug te zijn
 2. Je rijdt voor je plezier. De groep besluit voor vertrek zijn gemiddelde snelheid. Deze hangt dus af van de samenstelling van de groep op die dag. Je rijdt mee om fijn met elkaar te touren en pas je aan de afgesproken snelheid.
 3. Groep met een actieve app-groep waarbij bij slecht weer eventueel - i.p.v. zaterdag - ook naar zondag gekeken kan worden, als daar belangstelling voor is.
 4. Het is een rit zonder pauze. Dit kan natuurlijk onderweg wel genomen worden als een van de rijders niet graag zijn snack onder het rijden nuttigt.
- Ik hoor graag of er clubleden zijn die dit een goed idee vinden om zo verder te gaan kijken, het aanstellen van een wegkapitein en het maken van de routes.

Jeroen Ebskamp

Het beste voor uw sportieve ogen

BRIL
NEGENENTWINTIG

optometristen O.V.N. • contactlensspecialisten A.N.V.C. • Hoogstraat 29 • Wageningen • www.bril29.nl

Indien onbestelbaar retour: TCW, Leonard Roggeveenstraat 25, 6708 SL Wageningen

TCW-lid? Dan koop je je fiets en accessoires natuurlijk bij clubsponsor Mastbergen!

**Mastbergen Renkum.
Persoonlijke service voor internetprijzen.
Alleen voor TCW-leden!**

Mastbergen Fietsen - Dorpsstraat 56 - 6871 AM Renkum - Tel. 0317-312372 - www.mastbergen.nl